

8. Kungl. Maj:ts Befallningshavandes i Södermanland utslag om soldattorpet, roten nr 334 i Staf under Södermanlands Kungl. Infanteriregemente och Oppunda kompani (original).

Datum: 11/2 1779 (K.B:s kungörelse 4/4 1818).

Signatur: P.A. Örnsköld / And. Reister.

Ärende:

Stafs åboer, som hade torpet på sina ägor, hade ansökt, att Skalunda hemmans innehavare måtte åläggas, att när den senare undandragit sig skyldigheten att lämna någon ersättning till de förra, antingen till soldaten utbetala hela "hemkallet av hö" eller också emottaga torpet på sina ägor. Skalunda hemmans åbo hade "sig förklarat" häröver.

Den 30/11 1776 prövades skäligt att undersökning skulle ske på ort och ställe. Denna utfördes vid Skalunda av kronobefallningsmannen Håkan Holmstedt i närvaro av kaptenen Fredrik Silfverbrand. Därvid åstadkoms följande förlikning:

Skalunda levererar "ärligen, för dess del i roten, soldatens hemkallet in natura, utan att begagna sig därvid av den åker vid torpet å Stafs ägor som är uppgjord, samt dessutom ärligen betalar till Stafs åboer den i reglementet och knektekontraktets utsatta 1 daler silvermynt".

Stafs åboer återtog därmed sitt yrkande om torpets flyttning till Skalunda.

K.B. fastställde förlikningen.

17. K.B:s i Nyköpings län utslag angående soldatroten nr 334 med Södermanlands regemente (original).

Datum: 13/10 1826.

Signaturer: Gust. Peyron, kontrasignerat A. Wennerström.

Ärende:

Innehavarna av Stafs hemman hade ansökt att den andra medintressenten i roten Skalunda hemman i "Skyllinge" socken skulle ersätta Stafsägarna, om torpet skulle kvarbliva på Stafs ägor. Man hänvisade till "Kneckte Contractets" 1 daler smt, som enligt K.B:s kungörelse 1818 skulle omräknas till 10 $\frac{2}{3}$ kappar spannmål, hälften råg och hälften korn, eller värdet härav enligt markegångstaxan. Innehavaren av Skalunda hade nekat härtill.

Stafsägarna krävde nu ersättning för åren 1818-1825 enligt den senaste bestämmelsen och för åren dessförinnan, om betalning icke kunde styrkas, 1 daler smt pr år, därjämte för lagsökningskostnaderna. Ägarinnan till Skalunda grevinnan Sparre, född Bonde, hade ingivit förklaring.

Beslut:

Grevinnan Sparre skulle i ersättning fr.o.m. 1818 erlægga 10 $\frac{2}{3}$ kappar spannmål eller kontant efter markegångspris, för 1816 och 1817 1 daler smt samt lagsökningskostnaden med 3 Rdr banco.

Senare anteckning:

"Planpängar är ut bekommit til och med år 1838."

30. Kammarkollegiets utslag i fråga om flyttning av soldattorp från hemmanet

Staf n:o 1 till hemmanet Skalunda n:o 1 (original).

Datum: 8/4 1879.

Signaturer: Tönnes Hellm. Wrangel, Fr. Bergström och P. K. M. Martin / Sten Forsberg.

Intressenter: Eric Olsson och Enkan Brigitta Sofia Ericsson, vardera ägare till ^{21/1000 Länsväg} $\frac{1}{2}$ mtl kronoskattehemmanet Staf n:o 1 i Floda socken, mot överstekammarherren friherre C. J. Bonde, ägare till frälsehemmanet 1 mtl Skalunda n:o 1 i Skyllinge socken.

Ärendets gång: Klagandena hade hos K. Bfh. anfört att Staf ss hjälprotehemman för roten n:o 334 vid Oppunda kompani av Kongl. Södermanlands Regemente från det större stamrotehemmanet Skalunda ej fått rimlig ersättning $\frac{1}{3}$ tunna (= 0,49 hl) spannmål årligen, för att de hade soldattorpet på sina ägor. De hade därför anhållit att torpet skulle flyttas till Skalunda.

Bonde bestred allt avseende å detta yrkande.

Regementet ansåg att torpet var beläget å huvudrotehemmanets inägoområde och hänvisade till en bestämmelse från 1727, att soldattorp, som vore anlagt på utmark, borde "dersammastädes blifva stående".

K. Bfh. fann ej skäl till torpets flyttning.

Kammarkollegiet fann ej heller skäl till ändring.